

Forfatter: Magnússon, Arní

Titel: BREV TIL: Reitzer, Christian FRA: Magnússon, Arní (1710-10-30)

Citation: Magnússon, Arní : "BREV TIL: Reitzer, Christian FRA: Magnússon, Arní (1710-10-30)", i *Arne Magnussons private brevveksling*, Gyldendalske Boghandel Nordisk, s. 375.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991699-000-shoot-L0019916990000481.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussons private brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

[ARNE MAGNUSSON] TIL PROFESSOR C. REITZER. Hvam præstegaard vesten paa Island d. 30. octobris 1710.

Trykt efter uunderskr. koncept med skriverhånd i AM. 439, folio (egl. postscriptum?) med påtegning »Til Justitz Raad Reitzer«.

Indlagt er nedenafttrykte memorialliste over æraner behandlede i brev til R.

Veledie velbyrdige Hr. justitz raad Høitærede velynder Udi hosfølgende mit bref til Hr. professor Birkerod glemte jeg dette efterskrefne. Jeg hâr her hos mig til laans af Hr. biskop Birckerod i Christianssand eendeel gamle breve, Stavanger domkirke tilhørende, som jeg forleden aar lovede at restituere, som i aar kunde vere. Nu som denne krig er kommen imellem, da ihvorvel disse breve icke ere af nogen merkelig importance, saa hâr jeg dog icke tordt sende dem her fra i aar, saasom det letteligen kunde sette mig i stor forsvar, om de blef optagen, og ligeledes biskoppen. Nu gjør det mig saa meget s. 376ont, at jeg icke kand faae stunder til at skrive Hr. biskop Birckerod herom. Min Hr. justitz raad beviste mig et stort venskab, hvis hand vilde formaae Hr. professor Birckerod til at skrive hans fætter biskoppen til om denne beskaffenhed, paa det jeg icke skulde synes at manqvere i mit løfte, og það jeg gjerne at blive sollicitè excuseret for biskoppen, mest for det, at jeg icke self kand skrive formedelst skibets hastigere afreise end jeg hafde tenkt. Skulde der og ingen ordinaire correspondencer vere imellem velbemte. Hr. biskop Birkerod og Hr. professor Birckerod, saa nødes jeg til at bede Hr. justitz raad at skrive biskoppen til herom paa mine vegne. Nu er det rimeligest, at krigen continuerer ad aare, saa staar jeg endnu i tvil, om jeg skulle hazardere brevene herfra, endda paa skib med mig self, og dette er den største difficultet. Jeg comporterer mig gjerne her udi efter biskoppens ordre. Imidlertid ere brevene vel forvarede i en dertil serdelis giort lade, og skreven uden paa hvor de henhøre, saa at om endskiønt jeg døde, saa kand de dog icke andet end komme til sit rette stæd igien. Hvad missiver herom kunde gaae imellem Kiøbenhavn og Christianssand, beder jeg gjerne at Hr. justitz raad vilde franquere fra og til, saa at de icke kom biskoppen til nogen penges udgift, og kunde sligt settes paa min reining.

Jeg forbliver

Veledie velbyrdig Hr. justitz raads

1710 30. octobr. Til justitz raad Reitzer.

Jeg mun koma heim ad àre, bid hann þo ecki hier um ad tala.

Þeim 150 rixdlum mun best eg behalldi fyrer residentzen, nema honum synest annad rádlegra.

Peningar, sem innkoma, kunna leverast minne konu, ad frátæknun þeim sem sa á ad hafa, sem fyrer mig les og examinerar.

Bedinn ad excusera mig hia etatz raad Bartholin og Monsr. Thomas Bartholin, ad jeg ei skrifad get.

Þacka Thomas Bartholin fyrer þær sendu bækur.

Sömuleidis excusera mig hia cammer raad Rasmussen.

Item ad seigiast mætte þar, ad sa islenske hestur, sem Monsr. Reguel Rasmusen Holstes vegna mier um skrifade, skal leverast ad áre, i ár var það bæde ómögulegt og of seint.

s. 377Min kona mun levera nockurn ædadun.

Bedinn ad skrifa mier til med sunnan skipum, og addressera til Skalholltz.

Um gömlu brefin fra biskop Birckerod vide alibi.